fruſtrà libantes, & impingentes in viis ſuis, in ſemitis ſæculi, ut ambularent per eas in itinere non trito:

* *Infr.* 19. 8. & 49. 13. & 50. 13. 16. * ut fieret terra eorum in deſolationem, & in ſibilum ſempiternum: omnis qui præterierit per eam obſtupeſcet, & movebit caput ſuum:

17. Sicut ventus urens diſpergam eos coram inimico: dorſum, & non faciem oſtendam eis in die perditionis eorum.

SABB. POST DOMIN. PASSION. 18. Et dixerunt: Venite, & cogitemus contra Ieremiam cogitationes: non enim peribit lex à ſacerdote, neque conſilium à ſapiente, nec ſermo à propheta: venite, & percutiamus eum linguâ, & non attendamus ad univerſos ſermones eius.

19. Attende Domine ad me, & audi vocem adverſariorum meorum.

20. Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ? Recordare quòd ſteterim in conſpectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & averterem indignationem tuam ab eis.

21. Propterea da filios eorum in famem, & deduc eos in manus gladij: fiant uxores eorum abſque liberis, & viduæ: & viri earum interficiantur morte: iuvenes eorum confodiantur gladio in prælio.

22. Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim ſuper eos latronem repentè: quia foderunt foveam ut caperent me, & laqueos abſconderunt pedibus meis.

23. Tu autem Domine ſcis omne conſilium eorum adversùm me in mortem: ne propitieris iniquitati eorum, & peccatum eorum à facie tua non deleatur: fiant corruentes in conſpectu tuo, in tempore furoris tui abútere eis.

CAPUT XIX.

Ieremias per lagunculam terream, quam fregit, oſtendit populum Ieruſalem perdendum gladio & fame in obſidione, in qua patres filios comedant, propter multiplicem ipſorum idololatrîam & contemptum verbi Dei.

1. HÆC dicit Dominus: Vade, & accipe lagunculam figuli teſteam à ſenioribus populi, & à ſenioribus ſacerdotum:

2. Et egredere ad vallem filij Ennom, quæ eſt iuxta introitum portæ fictilis: & prædicabis ibi verba, quæ ego loquar ad te.

3. Et dices: Audite verbum Domini reges Iuda, & habitatores Ieruſalem: hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſraël: Ecce ego inducam afflictionem ſuper locum iſtum, ita ut omnis, qui audierit illam, tinniant aures eius:

4. Eò quòd dereliquerint me, & alienum fecerint locum iſtum, & libaverunt in eo diis alienis, quos neſcierunt ipſi, & patres eorum, & reges Iuda: & repleverunt locum iſtum ſanguine innocentum.

5. Et ædificaverunt excelſa Baalim ad comburendos filios ſuos igni in holocauſtum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus ſum, nec aſcenderunt in cor meum.

6. Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus: & non vocabitur ampliùs locus iſte, Topheth, & Vallis filij Ennom: ſed Vallis occiſionis.

7. Et diſſipabo conſilium Iuda & Ieruſalem in loco iſto: & ſubvertam eos gladio in conſpectu inimicorum ſuorum, & in manu quærentium animas eorum: & dabo cadavera eorum eſcam volatilibus cæli, & beſtiis terræ.

8. * Et ponam civitatem hanc in ſtuporem, & in ſibilum: omnis, qui præterierit per eam, obſtupeſcet, & ſibilabit ſuper univerſa plaga eius. * *Supr.* 18. 16. *Inf.* 49. 13. & 50. 13.

9. Et cibabo eos carnibus filiorum ſuorum, & carnibus filiarum ſuarum: & unuſquiſque carnem amici ſui comedet in obſidione, & in anguſtia, in qua concludent eos inimici eorum, & qui quærunt animas eorum.

10. Et conteres lagunculam in oculis virorum, qui ibunt tecum:

11. Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Sic cónteram populum iſtum & civitatem iſtam, ſicut conteritur vas figuli, quod non poteſt ultra inſtaurari: & in Topheth ſepelientur, eò quòd non ſit alius locus ad ſepeliendum.

12. Sic faciam loco huic, ait Dominus, & habitatoribus eius: & ponam civitatem iſtam ſicut Topheth.

13. Et erunt domus Ieruſalem, & domus regum Iuda ſicut locus Topheth, immundæ: omnes domus, in quarum domatibus ſacrificaverunt omni militiæ cæli, & libaverunt libamina diis alienis.

14. Venit autem Ieremias de Topheth, quò miſerat eum Dominus ad prophetandum, & ſtetit in atrio domûs Domini, & dixit ad omnem populum:

15. Hæc dicit Dominus exercituum Deus Iſraël: Ecce ego inducam ſuper civitatem hanc, & ſuper omnes urbes eius uni-

univerſa mala, quæ locutus ſum adversùm eam: quoniam induraverunt cervicem ſuam ut non audirent ſermones meos.

CAPUT XX.

Percuſſus Ieremias mittitur à Phaſſur in nervum, & ab eodem eductus vaticinatur illi tamquam pſeudoprophetæ, & omnibus amicis eius, totique Iudææ captivitatem Babylonicam: conqueritur ſe irrideri & pati opprobrium ac perſecutionem ob verbum Domini, maledicitque diei nativitatis ſuæ.

1. ET audivit Phaſſur filius Emmer ſacerdos, qui conſtitutus erat princeps in domo Domini, Ieremiam prophetantem ſermones iſtos.

2. Et percuſsit Phaſſur Ieremiam prophetam, & miſit eum in nervum, quod erat in porta Beniamin ſuperiori, in domo Domini.

3. Cùmque illuxiſſet in cráſtinum, eduxit Phaſſur Ieremiam de nervo. & dixit ad eum Ieremias: Non Phaſſur vocavit Dominus nomen tuum, ſed pavorem úndique.

4. Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo te in pavorem, te & omnes amicos tuos: & corruent gladio inimicorum ſuorum, & oculi tui videbunt: & omnem Iudam dabo in manum regis Babylonis: & traducet eos in Babylonem, & percutiet eos gladio.

5. Et dabo univerſam ſubſtantiam civitatis huius, & omnem laborem eius, omneque pretium, & cunctos theſauros regum Iuda dabo in manu inimicorum meorum: & diripient eos, & tollent, & ducent in Babylonem.

6. Tu autem Phaſſur, & omnes habitatores domûs tuæ ibitis in captivitatem: & in Babylonem venies, & ibi morieris, ibique ſepeliêris tu, & omnes amici tui, quibus prophetaſti mendacium.

7. Seduxiſti me Domine, & ſeductus ſum: fortior me fuiſti, & invaluiſti: factus ſum in deriſum tota die, omnes ſubſánnant me.

8. Quia iam olim loquor, vociferans iniquitatem, & vaſtitatem clamito: & factus eſt mihi ſermo Domini in opprobrium, & in deriſum tota die.

9. Et dixi: Non recordabor eius, neque loquar ultra in nomine illius: & factus eſt in corde meo quaſi ignis exæſtuans, clauſuſque in oſsibus meis: & defeci, ferre non ſuſtinens.

10. Audivi enim contumelias multorum, & terrorem in circúitu: Perſequimini, & perſequamur eum: ab omnibus viris, qui erant pacifici mei, & cuſtodientes latus meum: ſi quo modo decipiatur, & prævaleamus adversùs eum, & conſequamur ultionem ex eo.

11. Dominus autem mecum eſt quaſi bellator fortis: idcirco qui perſequuntur me, cadent, & infirmi erunt: confundentur vehementer, * quia non intellexerunt opprobrium ſempiternum, quod numquam delebitur. * *Infr.* 23. 40.

12. Et tu Domine exercituum * probator iuſti, qui vides renes & cor: videam quæſo ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi cauſam meam. * *Supr.* 11. 20. & 17. 10.

13. Cantate Domino, laudate Dominum: quia liberavit animam pauperis de manu malorum.

14. * Maledicta dies, in qua natus ſum: dies, in qua peperit me mater mea, non ſit benedicta. * *Iob* 3. 2.

15. Maledictus vir, qui annunciavit patri meo, dicens: Natus eſt tibi puer maſculus: & quaſi gaudio lætificavit eum.

16. Sit homo ille ut ſunt civitates, quas ſubvertit Dominus, & non pœnituit eum: audiat clamorem manè, & ululatum in tempore meridiano:

17. qui non me interfecit à vulva, ut fieret mihi mater mea ſepulchrum, & vulva eius conceptus æternus.

18. Quare de vulva egreſſus ſum, ut viderem laborem & dolorem, & conſumerentur in confuſione dies mei?

CAPUT XXI.

Reſpondet Ieremias nunciis Sedeciæ regis ſuper obſidione regis Nabuchodonoſor, Iudam vaſtandum peſte, gladio, fame & captivitate, ſoloſque eos victuros qui transfugerint ad Chaldæos: hortatur etiam ut faciant iudicium, ne indignatio Domini penitùs ipſos conſumat.

1. VErbum, quod factum eſt ad Ieremiam à Domino, quando miſit ad eum rex Sedecias Phaſſur filium Melchiæ, & Sophoniam filium Maaſiæ ſacerdotem, dicens:

Hæc ad ea quæ dicemus *infr. cap.* 37. 17. referenda ſunt, & anno M. 3415. trigatos ſuos Ieremiam conſulit Sedecias.

2. Interroga pro nobis Dominum, quia Nabuchodonosor rex Babylonis prœliatur adversùm nos: si fortè faciat Dominus nobiscum secundùm omnia mirabilia sua, & recedat à nobis.

3. Et dixit Ieremias ad eos: Sic dicetis Sedeciæ:

4. Hæc dicit Dominus Deus Israël: Ecce ego convertam vasa belli, quæ in manibus vestris sunt, & quibus vos pugnatis adversùm regem Babylonis, & Chaldæos, qui óbsident vos in circúitu murorum: & congregabo ea in medio civitatis huius.

5. Et debellabo ego vos in manu extenta, & in brachio forti, & in furore, & in indignatione, & in ira grandi.

6. Et percutiam habitatores civitatis huius, homines & bestiæ pestilentiâ magnâ morientur.

7. Et post hæc ait Dominus: dabo Sedeciam regem Iuda, & servos eius, & populum eius, & qui derelicti sunt in civitate hac à peste & gladio, & fame, in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu inimicorum eorum, & in manu quærentium animam eorum, & percutiet eos in ore gladij, & non flectetur, neque parcet, nec miserebitur.

8. Et ad populum hunc dices: Hæc dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vitæ, & viam mortis.

* *Infr.*38. 2. 9. * Qui habitaverit in urbe hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem egressus fuerit, & transfugerit ad Chaldæos, qui óbsident vos, vivet, & erit ei anima sua, quasi spolium.

10. Posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum, & non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis dabitur, & exûret eam igni.

11. Et domui regis Iuda: Audite verbum Domini,

12. domus David, hæc dicit Dominus:

* *Infr.*22. 3. * Iudicate manè iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantis: ne fortè egrediatur ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum.

13. Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque campestris, ait Dominus: qui dicitis: Quis percutiet nos? & quis ingredietur domos nostras?

14. Et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus: & succendam ignem in saltu eius: & devorabit omnia in circuitu eius.

CAPUT XXII.

Hortatur regem Iuda & populum eius, ut faciant iudicium & iustitiam, quò omnia prosperè ipsis succedant; alioqui erunt omnes in direptionem: quòdque Sellum sive Ioakim filius Iosiæ regis Iuda non sit in Ierusalem reversurus: increpat eos qui ex iniustitia ædificant, promittentes sibi felicitatem patrum iustorum: vaticinatur adversùs impium Ioakim filium Iosiæ, quòd sepultura sit carituru, & huius filius impiissimus Iechonias cum matre ducendus in Babylonem, ibique moriturus.

1. HÆC dicit Dominus: Descende in domum regis Iuda, & loquêris ibi verbum hoc, Anno M. 3394. Ant. Chr. 610.

2. & dices: Audi verbum Domini rex * Iuda, qui sedes super solium David: tu & servi tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas. * Ioachaz sive Sellum.

3. Hæc dicit Dominus: * Facite iudicium & iustitiam, & liberate vi oppressum de manu calumniatoris: & ádvenam, & pupillum, & viduam nolite contristare, neque opprimatis iniquè: & sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto. * *Supr.*21. 12.

4. Si enim facientes feceritis verbum istud: ingredientur per portas domûs huius reges sedentes de genere David super thronum eius, & ascendentes currus & equos, ipsi & servi, & populus eorum.

5. Quòd si non audieritis verba hæc: in memetipso iuravi, dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc.

6. Quia hæc dicit Dominus super domum regis Iuda: Galaad tu mihi caput Libani: si non posúero te solitudinem, urbes inhabitabiles.

7. Et sanctificabo super te interficientem virum & arma eius: & succídent electas cedros tuas, & præcipitabunt in ignem.

8. Et pertransibunt gentes multæ per civitatem hanc: & dicet unusquisque proximo suo: * Quare fecit Dominus sic civitati huic grandi? * *Deut.*29. 24.

9. Et respondebunt: Eò quòd dereliquerint pactum Domini Dei sui, & adoraverint deos alienos, & servierint eis. 3.*Reg.*9.8.

10. Nolite flere mortuum *, neque lugeatis super eum fletu: plangite eum, qui egre- * Iosiam regem optimum.

* Sellum sive Ioachasum à rege Ægypti captivum ductum. 4. *Reg.*23. 30. & ℣. 31. & 2. *Par.*36. 4. egreditur *, quia non revertetur ultra, nec videbit terram nativitatis suæ.

11. Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium Iosiæ regem Iuda, qui regnavit pro Iosia patre suo, qui egressus est de loco isto. Non revertetur huc ampliùs:

12. sed in loco, ad quem transtuli eum, ibi morietur, & terram istam non videbit ampliùs.

13. Væ qui ædificat domum suam in iniustitia, & cœnacula sua non in iudicio: amicum suum opprimet frustrà, & mercedem eius non reddet ei.

14. Qui dicit: Ædificabo mihi domum latam, & cœnacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia cédrina, pingitque sinopide.

15. Numquid regnabis, quoniam confers te cedro? pater tuus numquid non comêdit & bibit, & fecit iudicium & iustitiam tunc cùm bene erat ei?

16. Iudicavit causam pauperis & egeni in bonum suum: numquid non ideo quia cognovit me, dicit Dominus?

17. Tui verò oculi & cor ad avaritiam, & ad sanguinem innocentem fundendum, & ad calumniam, & ad cursum mali operis.

18. Propterea hæc dicit Dominus ad Ioakim filium Iosiæ regem Iuda: Non plangent eum: Væ frater & væ soror: non concrepabunt ei: Væ Domine, & væ inclyte.

19. Sepulturâ asini sepelietur, putrefactus & proiectus * extra portas Ierusalem. * *Infr.*36. 30.

20. Ascende Libanum, & clama: & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeuntes, quia contriti sunt omnes amatores tui.

21. Locutus sum ad te in abundantia tua; & dixisti: Non audiam: hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam:

22. Omnes pastores tuos pascet ventus, & amatores tui in captivitatem ibunt: & tunc confundêris, & erubesces ab omni malitia tua.

* Qui & Ioachim (4.*Reg.*23. 7. 8. & 2. *Par.*36.8.) Hic patri Ioakimo successit ann. M. 3405. Ant. Chr. 599. *Vid. annot. ad cap.* 3. *l.*1. *Paral.* 23. Quæ sedes in Libano, & nidificas in cedris, quomodo congemuisti cùm venissent tibi dolores, quasi dolores parturientis?

24. Vivo ego, dicit Dominus: quia si fuerit Iechonias * filius Ioakim regis Iuda, annulus in manu dextera mea, inde evéllam eum.

25. Et dabo te in manu quærentium animam tuam, & in manu quorum tu formidas faciem, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu Chaldæorum.

26. Et mittam te, & matrem tuam, quæ genuit te, in terram alienam, in qua nati non estis, ibique moriemini:

27. & in terram, ad quam ipsi levant animam suam ut revertantur illuc: non revertentur.

28. Numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias? numquid vas absque omni voluptate? quare abiecti sunt ipse & semen eius, & proiecti in terram, quam ignoraverunt?

29. Terra, terra, terra, audi sermonem Domini.

30. Hæc dicit Dominus: Scribe virum istum sterilem, virum, qui in diebus suis non prosperabitur: nec enim erit de semine eius vir, qui sedeat super solium David, & potestatem habeat ultra in Iuda.

CAPUT XXIII.

Comminatur Dominus pastoribus qui gregem dispergunt ac lacerant, promittens se reducturum reliquias gregis ad locum suum, ac suscitaturum pastores & germen David iustum, sub quo magnâ fruentur felicitate: vaticinatur quoque pseudoprophetis æternum opprobrium, qui populum decipiunt, volentes ut obliviscatur nominis Domini, & prophetant absque Dei voluntate, sermonem Domini Onus appellantes.

1. VÆ pastoribus, qui disperdunt & dilacerant gregem pascuæ meæ, dicit Dominus. *Ezech.* 13. 3. & 34. 2.

2. Ideo hæc dicit Dominus Deus Israël ad pastores, qui pascunt populum meum: Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus. Hæc est 2. prædictio Iudiciorum Dei adversùs regiam stirpem, & magistratus, cui consolationem subjicit promissâ instauratione per Christum.

3. Et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris, ad quas eiecero eos illuc: & convertam eos ad rura sua: & crescent & multiplicabuntur. * *Supr.* 3. 15.

4. Et * suscitabo super eos pastores, & pascent eos: non formidabunt ultra, & non pavebunt: & nullus quæretur ex numero, dicit Dominus. * *Isai.*4.2. 40. 11. & 45. 8.

5. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & suscitabo David germen iustum: & regnabit rex, & sapiens erit: & faciet iudicium & iustitiam in terra. *Inf.*33.14. *Ez.*34.11. *Dan.*9.24.

6. In diebus illis salvabitur Iuda, & * Israël habitabit confidenter: & hoc est nomen *Ioan.*1.45. * *Deut.*33. 28.